

Paștele

în poezii și tradiții românești

BUCUREȘTI, 2017

La mijloc cleioasă,
O așezi pe masă. (Oul)

Cine șade în cuibar
Ca un cocoloș de var? (Oul)

Cuprins

Când cina Iisus la masă – colind de Florii /	3
Cristos a înviat! de Alexandru Vlahuță /	5
Cristos a înviat! de Vasile Alecsandri /	8
E sărbătoare! de Octavian Goga /	9
Floriile de Vasile Alecsandri /	11
Ghetsimani de Duiliu Zamfirescu /	13
Învierea de Mihai Eminescu /	15
La Paști de George Coșbuc /	17
La Paști de George Topîrceanu /	19
Mulțimea norodului – colind de Florii /	21
Nu l-au cunoscut de Nicolae Iorga /	22
O minune de Florii – colind de Florii /	23
Paștele de Vasile Alecsandri /	24
Rugă pentru Duminica Floriilor de Ion Minulescu /	26
O făclie de Paști de Ion Luca Caragiale /	28
Sărăcuța de ea de Ioan Slavici /	47
Udatul fetelor – obicei de Paște /	54
Pasca – tradiția și legenda /	56
Oul roșu de Paște /	57

Simbolurile culorilor folosite la vopsirea ouălor / 58

Tradiții de Paște / 59

Paștele la români / 67

Credințe și superstiții de Paște / 70

Învierea Domnului / 72

Joia mare – obiceiuri, tradiții și superstiții / 74

Duminica Floriilor / 76

Deniile – slujbele din Săptămâna Patimilor / 78

Ghicitori despre Paște / 83

Editor: George Huzum

Coperta: Laura Teodora Rădulescu

Tehnoredactor: Daniela Dumitrescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Paștele în poezii și tradiții românești / selecție realizată de

Dumitrescu Daniela. - București: Astro, 2017

ISBN 978-606-8660-34-9

I. Dumitrescu, Daniela (antolog.)

821.135.1

Editura ASTRO

Str. Iacob Negruzzi, nr. 37A,

Sector 1, București

Tel. / Fax: 021 223 04 51

Comenzi la:

www.cartea-mea.ro

www.cartescolara.ro

www.depozit-de-carti.ro

www.pro-librarie.ro

Când cina Iisus la masă

colind de Florii

Când cina Iisus la masă
O, Iisuse al meu
Stau iudeii după casă
O, Iisuse al meu
Iud' afară de-a ieșitu
O, Iisuse al meu
Cu iudeii s-o sfătuitu
O, Iisuse al meu.

Dați-mi treizeci de arginți
O, Iisuse al meu
Să vi-L dau să-L răstigniți
O, Iisuse al meu
Când Hristos merge-n grădină
O, Iisuse al meu
Sub un pom la rugăciune
O, Iisuse al meu.

Iuda după El s-a dusu
O, Iisuse al meu
Cu iudeii mi-L ascunsu
O, Iisuse al meu
L-au legat și L-au purtatu
O, Iisuse al meu
Pân' la casa lor din sfatu

O, Iisuse al meu.
Sfatul lor l-a gânditu
O, Iisuse al meu
Ca să fie răstignitu
O, Iisuse al meu
Pe-o cruce de brad L-o pusu
O, Iisuse al meu
Și în coastă L-au împunsu
O, Iisuse al meu.

Și-a curs apă și mult sânge
O, Iisuse al meu
Îngerul începe-a plânge
O, Iisuse al meu
Sânge așa nevinovatu
O, Iisuse al meu
Netrebuincios vărsatu
O, Iisuse al meu.

Cristos a înviat!

de Alexandru Vlahuță

I

Și-au tremurat stăpânii lumii
La glasul blândului profet
Și-un dușman au văzut în fiul
Dulgherului din Nazaret!

El n-a venit să răzvrătească
Nu vrea pieirea nimănui;
Desculț, pe jos, colinda lumea
Și mulți hulesc în urma lui.

Și mulți cu pietre îl alungă
Și râd de el ca de-un smintit:
Iisus zâmbește tuturoră-
Atotputernic și smerit!

El orbilor le dă lumină,
Și muților le dă cuvânt,
Pe cei infirmi îi întărește,
Pe morți îi scoală din mormânt.

Și tuturor de o potrivă.
Împarte darul lui ceresc

Și celor care cred într-însul,
Și celor ce-l batjocoresc.

Urașcă-l cei fără de lege...
Ce-i pasă lui de ura lor?
El a venit s-aducă pacea
Și înfrățirea tuturor.

Din toată lumea asupriții
În jurul lui s-au grămadit
Și-n vijeliile de patimi
La glasul lui au amuțit:

„Fiți blânzi cu cei ce vă insultă,
Iertați pe cei ce vă lovesc,
Iubiți pe cei ce-n contra voastră
Cu vrăjmășie se pornesc“...

II

Cât bine, câtă fericire,
Și câtă dragoste-ai adus!
Și oamenii drept răsplătire
Pe cruce-ntre tâlhari te-au pus.

Au râs și te-au scuipat în față
Din spini cunună ți-au făcut,
Și în deșarta lor trufie
Stăpâni desupra-ți s-au crezut...

Aduceți piatra cea mai mare
Mormântul să-i acoperiți

Chemați sutașii cei mai ageri,
Și străji de noapte rânduți...

III

S-au veselit necredincioșii
C-au pus luminii stăvilar,
Dar ea s-a întărit în focul
Durerilor de la Calvar,

Și valurile-i neoprite
Peste pământ se împânzesc,
Ducând dreptate și iubire
Și pace-n neamul omenesc.

Voi toți, ce-ați plâns în întuneric
Și nimeni nu v-a mângâiat,
Din lunga voastră-ngenunchere
Sculați... Christos a Înviat!

Cristos a înviat

de Vasile Alecsandri

Cristos Mântuitorul din morți a înviat,
Și fruntea-i ca un soare,
Lucind peste popoare,
Fiori de nemurire în lume a-mprăștiat.

Cristos, zeul credinței, ieșit-a din mormânt!
Ș-a Sa reînviere
Ne-arată că nu pierе
Dreptatea, și credința, și adevărul sfânt!

Cristos e viu! Ca Dânsul, o! voi ce suferiți
În lanțuri de robie,
Curând la viața vie
Din umbra tristă-a morții veți fi cu toți ieșiți!

Polonie strivită sub aprigul picior
A tiraniei crude,
Curaj! în cer s-aude
Un imn de re-nviere, un glas prevestitor.

Curaj! Deschizând astăzi a vecinicieii porți,
Mântuitorul vine,
Polonie, spre tine,
Să te ridice falnic cu Dânsul dintre morți!

E sărbătoare!

de Octavian Goga

E sărbătoare pe câmpie, și-n suflete e sărbătoare,
Învie firele de iarbă sub ploaia razelor de soare.

Sunt Paștile cele frumoase, și-n fire zvonul lor străbate,
Clopotnița-și îndoiaie trudnic încheieturile uscate.

Arama strigă când se zbate măiastra clopotului limbă,
Eu simt strigarea ei aprinsă, și-n vorbe sufletul
o schimbă:

*

Voi toți cari suferiți și plângeți sub larga-ntindere
albastră
Veniți, veniți, căci va să vie curând împărăția voastră!

Veniți, voi, obidiții lumii, cu buzele înfrigurate,
Voi, chinuiții de arsura unei tăceri îndelungate;

Voi, osteniți fără nădejde, voi, slujitorii fără plată,
Voi, căror vremea v-a dat veșnic numai porunca bles-
temată;

Voi, ce muncirați pentru alții, trudind cu mâinile-a-mândouă,
Veniți, că zvonul meu acuma vestește învierea, vouă!

Voi, cei cu fruntea de sudoare, cu genele de lacrimi ude,
Eu cerului vă strig durerea, și Dumnezeu din cer aude!

Aduc lumina care sparge și sfarmă capiști de păcate,
Zăvoarele mucigăite din temnițe întunecate!

Eu celor orbi dezleg azi taina înfricoșată de-a vedea,
Și prăznuiesc, că-n al lor suflet învie învierea mea!

*

Ascultă mintea mea supusă, genunchii mei se pleacă-n-cet
Și-aduc prinosul închinării celui de neam din Nazaret.

Floriile

de Vasile Alecsandri

Iată zile-ncălzitoare
După aspre vijelii!
Vin Floriile cu soare
Și soarele cu Florii.

Primăvara-ncântătoare
Scoate iarba pe câmpii,
Vin Floriile cu soare
Și soarele cu Florii.

Lumea-i toată-n sărbătoare,
Ceru-i plin de ciocârlii.
Vin Floriile cu soare
Și soarele cu Florii.

Păcat, zău, de cine moare
Și ferice de cei vii!
Vin Floriile cu soare
Și soarele cu Florii.

Copiliță, nu vrei oare,
Nu vrei cu mine să vii,
Când Floriile-s cu soare
Și soarele cu Florii?

